

Μερικές σημειώσεις με αφορμή το Σαββατιάτικο ξύλο της Αστυνομίας σε ειρηνική πορεία/διαδήλωση (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Φλεβάρη του 2021 στη σελίδα facebook της [Αγκάρας](#).

Περιεχόμενο

Μερικές σημειώσεις με αφορμή το Σαββατιάτικο ξύλο της Αστυνομίας σε ειρηνική πορεία / διαδήλωση:

Η Σαββατιάτικη εκδήλωση ήταν ερώτημα είχαμε γράψει.

Το ερώτημα αυτό για εμάς ήταν, κατά πόσο η Κυπριακή αστική δημοκρατία, μπορεί να συμπεριφερθεί ανάλογα με τους δικούς της κανόνες, αν μπορεί να ανεχθεί αμφισβήτηση και να εκτελέσει το καθήκον προστατεύοντας τα υφιστάμενα θεσμικά κατοχυρωμένα πολιτικά δικαιώματα.

Η απάντηση μετά το Σάββατο είναι ένα emphatic ΟΧΙ.

Αυτό το όχι το γνωρίζαμε και από πριν βέβαια μέσω της συλλογικής ιστορικής εμπειρίας, αλλά έχει επιβεβαιωθεί ξανά. Δεν είναι ιδίωμα της Κύπρου, γι' αυτό και ίσως ενστικτωδώς άρχισαν οι συγκρίσεις με αντίστοιχο κίνημα στις ΗΠΑ "I can't breathe" (δεν ταυτίζονται αν ρωτάτε εμάς).

1. Ας είμαστε ειλικρινείς, η διαδήλωση δεν έκφραζε απόλυτα κάποιον παρευρισκόμενο πέρα από τους ίδιους του συντάκτες του κειμένου. Δεν είναι αυτό όμως το ζήτημα, εμείς στηρίξαμε, όπως και πολλοί άλλοι γιατί ήταν μια καλή ευκαιρία για αντίδραση στα όσα βιώνουμε. Τα αιτήματα ήταν πάρα πολύ μετριοπαθή, δεν έπιαναν την ουσία της κατάστασης, αλλά εναντιώνονταν στο αποτέλεσμα (αυταρχισμός, διαφθορά, διαχείριση της πανδημίας ακόμα και για Κυπριακό είδαμε). Δεδομένου ότι στηριζόταν σε μια προοδευτική βάση με την ευρύτερη έννοια, στήριξαν άτομα, ομάδες και προσωπικότητες από δεξιά μέχρι αριστερά στις ιδέες, από φτωχά-εργατικά στρώματα μέχρι και μεσο-αστικά στρώματα.

2. Λέγοντας αυτά, δεν θεωρούμε πως απαραίτητα το "κίνημα" ή "χώρος" έχει μεγαλώσει ή ότι μπορεί να βάζει αιτήματα κάτω και να ακολουθεί η κοινωνία. Πρώτο, διότι τα αιτήματα αυτά υπάρχουν σε υφιστάμενα κόμματα, άρα φορείς οργανωμένης πολιτικής (αιτήματα που πιάνουν από ΑΚΕΛ μέχρι και Οικολόγους). Κατά δεύτερο, η αντιπαράθεση που γίνεται εντός διαδικτύου κατά πόσο το ΑΚΕΛ έπρεπε να παρέμβει και να στηρίξει την εκδήλωση, δείχνει ακριβώς τα όρια αυτού του χώρου. Ενός χώρου που χαρακτηρίζεται από ανθρώπους με ανησυχίες, δεξιότητες στις νέες

τεχνολογίες και νεανικές ιδέες όταν πρόκειται για εκδηλώσεις ειρηνικές (συνεντεύξεις, συναυλίες, κουζίνες, παραγωγή βίντεο, ενημερωτικά κτλ) αλλά με σοβαρά μειονεκτήματα σε θεωρητικές προσεγγίσεις (σχεδόν ο καθένας και η καθεμία έχει τη δική του ως μονάδα) ενώ πάσχει σοβαρότατα επίσης και στο ζήτημα οργανωτικής δομής (πολλά εγώ που καθιστούν το εγχείρημα οργάνωσης σχεδόν αδύνατο). Χωρίς διάθεση να μειώσουμε την πολλή δουλειά που έγινε τα προηγούμενα χρόνια, ειδικά στο θέμα οικολογία και περιβάλλον, δεν αρκούν κάποια άτομα για ουσιαστικές αλλαγές.

3. Όσοι γνωρίζουν λίγα πράγματα για την πολιτική αρένα της Κύπρου ή έστω από την ιστορία της, κατάλαβαν γιατί το ΑΚΕΛ δεν έλαβε μέρος. Έχει κάνει εκδηλώσεις και άλλα παρόμοια με οργανωμένο τρόπο και δεν θα έμπνε στην λογική “γκρουπούσκουλου” για να στηρίξει κάτι το οποίο ελέγχεται για την οργάνωση του αλλά και την αποσύνδεση του από την οργανωμένη πάλη (εργατικό/ταξικό κίνημα). Η αδυναμία των διοργανωτών να ενημερώσουν ή να έχουν κάποιο πλάνο για το πως θα εξελιχθεί η διαδήλωση/πορεία μπορεί να έδωσαν πλάνα για την κτηνώδη βία της αστυνομίας, αλλά αυτή τη στιγμή έχουμε κόσμο που έχει κατηγορηθεί με ψευδοκατηγορίες και μια 25χρονη κοπέλα που παλεύει να μην χάσει το μάτι της. Δεν είναι απόλυτη η ευθύνη, αλλά δεν μπορείς να καλείς διαμαρτυρία, γνωρίζοντας τα ενδεχόμενα (αν δεν γνώριζαν είναι ακόμη πιο επικίνδυνο), και να βάζεις τον κόσμο να πορευθεί μέσα στα στενά με την αστυνομία μπροστά και πίσω από τους διαδηλωτές, να μην υπάρχει τουλάχιστον μια περιφρούρηση της διαμαρτυρίας. Η βία της αστυνομίας δεν είναι δικαιολογία για την αδυναμία να οργανωθεί στοιχειωδώς μια ειρηνική διαμαρτυρία. Αυτό προς σκέψη στους διοργανωτές. Η εμμέσως πλην σαφώς προσταγή στο ΑΚΕΛ να ζητήσει πράγματα από την κυβέρνηση (παραίτηση Γιολίτη κτλ.), είναι απόδειξη των περιορισμών και δυνατοτήτων του “χώρου”. Το ΑΚΕΛ ορθολογικά με την ιστορία του σε αυτή την περίπτωση ζήτησε εξηγήσεις και εναντιώθηκε στην βία και καταστολή από θέσεις αρχής.

4. Η φιλελέ δεξιά, μουδιασμένη και ανήμπορη να ξεκολλήσει από τις ακροδεξιές καταβολές της, είχε μια ενδιαφέρον τοποθέτηση. Αφού ονόμασε την εκδήλωση “πίτουρα” (ναι κ. Χόπλαραν για σένα μιλάμε), θεωρητικά πάντα, τα έβαλε με τους αρμόδιους γιατί θα μπορούσε να αγνοήσει τους διαδηλωτές και να δείξει πόση δημοκρατία έχουμε. Έχει μια σημασία εδώ να δούμε και λίγο εκτός Κύπρου, αν για παράδειγμα σε κάθε δυτικού τύπου δημοκρατία, το απόγειο του πολιτισμού κατά τέτοιου είδους φιλελεύθερους, ελέγχεται η αστυνομία για βία και καταστολή. Δεν μπορεί, ένας φιλελεύθερος πρόεδρος να μην το σκέφτηκε. Δεν διανοούνται μήπως οι φιλελεύθεροι, αφού είναι και της επιστήμης, γιατί πάντα σε περιόδους έντασης του συστήματος διακυβέρνησης η αστυνομία ανεξαιρέτως χώρας λειτουργεί με τον ίδιο τρόπο σε αστικές δημοκρατίες; Δεν βλέπουν ένα μοτίβο συμπεριφοράς;

5. Η κυβέρνηση δείχνει μια υπεροψία που σε κάνει να διερωτάσαι αν είναι από τον πανικό ή από την υπερβολική σιγουρία (τείνουμε προς το δεύτερο). Βγήκε η πολιτική προιστάμενη αυτών που έδωσαν ξύλο, να πει πως δεν υπάρχει χώρος στην αστυνομία για αυτά. Άρχισαν λέει και έρευνες, αυτοί που ήταν υπεύθυνοι για την ενορχήστρωση όλου αυτού. Το ότι στις διαμαρτυρίες των Ελαμιτών κατέβαιναν με φανελάκια ενώ σε προοδευτικού περιεχομένου εκδηλώσεις κατεβάζουν αστυνομικούς σαν να πηγαίνουν σε πόλεμο, δεν αφήνει περιθώρια παρερμηνίας. Μας κοροιδεύουν στα μούτρα. Για να είμαστε όμως ξεκάθαροι, ακόμη και με φυγή της Γιολίτη το πρόβλημα δεν λύνεται. Η αστυνομία για τα εργατικά λαϊκά στρώματα πρέπει να αποδυναμωθεί με κάθε τρόπο ενώ για την αστική τάξη φαίνεται πως ήταν και είναι προτεραιότητα να ενισχυθεί, όπως είδαμε και με τα καινούργια τους όπλα.

6. Κάτι λείπει από την χώρα μας. Όσοι βλέπουν τον καπιταλισμό να σαπίζει τόσο σε επίπεδο πολιτικής εντός της χώρας όσο και σε θέματα εξωτερικής πολιτικής, το αναγνωρίζουν. Καλούμαστε να διαλέξουμε μεταξύ διαμαρτυριών που χαρακτηρίζονται από ασυνέχεια, έλλειψη θεωρητικής καθοδήγησης, οργανωτικής δομής και ενός κόμματος που έχει ιστορικά κλείσει ο κύκλος του (τελείωσε η περίοδος των εθνικοαπελευθερωτικών συμβιβασμών με την αστική τάξη) αλλά δεν έχει

βρεθεί τρόπος ακόμα να το πει ανοιχτά και να αλλάξει προς την κατεύθυνση που εδώ και πολλά χρόνια έχει αποφασίσει να πορευθεί (σοσιαλδημοκρατία νέου τύπου). Δεν θεωρούμε ότι μπορεί επίσης να δημιουργηθεί ένα ΚΚ έτσι απλά, χωρίς να υπάρχουν οι αγώνες που θα καλείται να εκφράσει και να στηρίξει πολιτικά. Σίγουρα όμως, χρειαζόμαστε ένα συλλογικό πολιτικό μέσο που θα υποβοηθήσει στην αναζωπύρωση αγώνων για να δημιουργηθούν κάποιες προϋποθέσεις. Αυτό το κάτι που θα μπορεί να συνδέσει τους εργατικούς, ταξικούς αγώνες με τους αγώνες για κοινωνικά/πολιτικά δικαιώματα, τα άμεσα ζητήματα σε ιστορική κλίμακα και να βοηθήσει την πάλη προς την σωστή μεριά της ιστορίας.

ΥΓ. Η Θύρα 9 πρέπει να είναι μοναδικό εγχείρημα τουλάχιστον σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, με οργάνωση που θυμίζει κόμμα αλλά που δεν είναι. Αποστάσεις, πειθαρχία στη συλλογικότητα, διάθεση για αγώνα, δυνατότητα να συσπειρώνει κόσμο και θέσεις συγκεκριμένες σε πολλά θέματα. Είτε συμφωνεί είτε διαφωνεί κάποιος μαζί τους δεν μπορεί παρά να αναγνωρίζει αυτές τις αρετές. Δεν είναι τυχαίο που η αστυνομία το σκέφτεται δύο και τρεις φορές να επιτεθεί και το κόμμα τους θεωρεί πονοκέφαλο. Ας συνεχίσει αυτά που κάνει, που πολλές φορές είναι περισσότερα από αυτά που της αναλογούν.

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Αγκάρρα (Ομάδα), Ηλεκτρονικά Άρθρα, Δεκαετία 2010-2019, 2018, Απροσδιόριστη Τοποθεσία, Καταστολή της πορείας 'Ως Δάμε' στις 13/02/21

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:agkarra:poria18_2&rev=1613504623

Last update: **2021/02/16 19:43**

